

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobkyně: **LOGISTIK CZ - služby, s. r. o.**, IČO: 28878531
sídlem Zelený pruh 1091/111, 140 00 Praha 4
zastoupená advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod Kaštany 245/10, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 4. 2021, č. j.: 1920/2020-160-SPR/8

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 4. 2021, č. j.: 1920/2020-160-SPR/8, jímž bylo podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“), zamítnuto žalobkynino odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností ze dne 28. 8. 2020, č. j.: MHMP 1310474/2020/Ant, kterým byla žalobkyně uznána vinnou z porušení ustanovení § 10

odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Za naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu byla žalobkyni podle ustanovení § 125f odst. 4 a § 125c odst. 5 písm. f) téhož zákona uložena pokuta ve výši 2 500 Kč. Současně jí byla uložena povinnost uhradit Magistrátu hl. m. Prahy náhradu nákladů řízení v paušální částce 1 000 Kč podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „z.o.p.“), a § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení. Žalobkyně se měla uvedeného přestupku dopustit tím, že jako provozovatelka vozidla nezajistila, aby dne 22. 12. 2019 v 13:16 hodin v Praze 4, ulici Modřanské (v blízkosti sloupu VO č. 401732, směr z centra) při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu; konkrétně byla s vozidlem reg. zn. X. při řízení překročena nejvyšší dovolená rychlost, dosud nezjištěný řidič se neměl v uvedeném místě a čase (v úseku označeném svislou dopravní značkou „č. B 20a Nejvyšší dovolená rychlost“ – v daném případě byla nejvyšší dovolená rychlost v kilometrech za hodinu na značce vyjádřena číslem 50) řídit tímto dopravním značením, když měl jet s motorovým vozidlem tov. zn. X., uvedené reg. zn., rychlostí 70 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 20 km/h; v tomto případě byla silničním rychloměrem naměřena rychlost 73 km/h, která byla snížena o 3 km/h, a to s ohledem na možnou odchylku měřicího zařízení, u něhož je tolerance ± 3 km/h z naměřené rychlosti vozidla při jeho rychlosti do 100 km/h a ± 3 % z naměřené rychlosti, pokud by byla vyšší než 100 km/h, tj. dosud nezjištěný řidič měl spáchat přestupek dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu, a to porušením ustanovení § 4 písm. c) téhož zákona.

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně v žalobě namítala, že nebyly splněny podmínky pro zahájení řízení, řízení o přestupku řidiče bylo vedeno, ještě v průběhu vedení řízení o přestupku řidiče bylo zahájeno řízení o přestupku provozovatele vozidla. Usnesení o zastavení řízení o přestupku řidiče je nezákonné, nemělo být rozhodováno meritorně a žalovaný se nesnažil zjistit řidiče vozidla. Nebyla prokázána nejvyšší dovolená rychlost a místo spáchání přestupku nebylo dostatečně vymezeno, žádný sloup veřejného osvětlení uvedeného čísla v ulici umístěn není, čísla sloupů nejsou zveřejněna, ve správním spisu není žádný důkaz prokazující rychlostní omezení 50 km/h v místě spáchání přestupku, v obci, kde je ze zákona nejvyšší dovolená rychlost stanovena ve výši 50 km/h, ani nelze umístit dopravní značku omezující rychlost právě na maximálně 50 km/h. Mělo být vedeno společné řízení, závěry, proč nemělo být vedeno společné řízení ohledně dalších přestupků, jsou nepřezkoumatelné, došlo k porušení absorpční zásady, ze strany správních orgánů se nejednalo o absorpci, leč kumulaci, nelze jen konstatovat nepřekročení horní hranice sankce pro přestupek nejpřísněji postižitelný, je třeba zohlednit polehčující okolnosti, výše sankce není řádně odůvodněna, byla též dvakrát uložena povinnost nahradit náklady řízení. Obecní policie nebyla oprávněna k pořizování záznamu, neboť informace o zřízení automatického technického systému nebyla zveřejněna. Dopravní značka omezující nejvyšší dovolenou rychlost byla umístěna nezákonně, nedošlo k vydání opatření obecné povahy, na jejímž podkladě

byla umístěna, navíc omezení rychlosti v obci na 50 km/h je stanoveno zákonem, nemůže proto být stanoveno dopravní značkou. Dále se ohradila proti zveřejňování osobních údajů svých i svého právní zástupce na webových stránkách Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“).

3. Na základě výše uvedeného žalobkyně navrhla napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas. Podmínky pro zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla byly splněny, zastavení řízení o přestupku řidiče bylo správné, zpochybnění nejvyšší dovolené rychlosti a nedostatečnému vymezení místa spáchání přestupku se věnovalo napadené rozhodnutí, i v obci je možné umístit dopravní značku s omezením rychlosti na 50 km/h, zásada absorpce byla respektována, zřízení automatizovaného technického prostředku bylo zveřejněno. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobkyně neměla jako provozovatelka vozidla zajistit, aby dne 22. 12. 2019 v 13:16 hodin v Praze 4, ulici Modřanské (v blízkosti sloupu VO č. 401732, směr z centra) při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu; konkrétně měla být s vozidlem reg. zn. X. při řízení překročena nejvyšší dovolená rychlost, dosud nezjištěný řidič se neměl v uvedeném místě a čase (v úseku označeném svislou dopravní značkou „č. B 20a Nejvyšší dovolená rychlost“ – v daném případě byla nejvyšší dovolená rychlost v kilometrech za hodinu na značce vyjádřena číslem 50) řídit tímto dopravním značením, když měl jet s motorovým vozidlem tov. zn. X., uvedené reg. zn., rychlostí 70 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 20 km/h; v tomto případě byla silničním rychloměrem naměřena rychlost 73 km/h, která byla snížena o 3 km/h, a to s ohledem na možnou odchylku měřicího zařízení, u něhož je tolerance ± 3 km/h z naměřené rychlosti vozidla při jeho rychlosti do 100 km/h a ± 3 % z naměřené rychlosti, pokud by byla vyšší než 100 km/h.
6. Součástí spisového materiálu je též oznámení přestupku ze dne 6. 1. 2020, ověřovací list Českého metrologického institutu č. 8012-OL-70603-19 ze dne 10. 12. 2019, záznam o přestupku s fotodokumentací ze dne 22. 12. 2019 a seznam míst k měření rychlosti strážníky městské policie ze dne 20. 9. 2019.
7. Žalobkyně byla vyzvána, aby jako provozovatelka vozidla uvedla, kdo řídil jí provozované vozidlo v čase a místě spáchání přestupku, žalobkyně následně sdělila, že vozidlo řídil P. K., jenž byl posléze vyzván, aby se k věci vyjádřil, k výzvě uvedl, že vozidlo skutečně řídil; následovalo zahájení přestupkového řízení s P. K. jako řidičem vozidla a jeho předvolání k ústnímu jednání, k němuž se bez náležité omluvy nedostavil, na jednání byla konstatována důkazní nouze; řízení s P. K. jako řidičem vozidla bylo posléze zastaveno usnesením dle ustanovení § 86 odst. 1 písm. c) z.o.p. (výzva žalobkyni ze dne 20. 5. 2020, č. j.: MHMP 735544/2020/Ant, sdělení žalobkyně k řidiči vozidla ze dne 27. 5. 2020, výzva P. K. ze dne 28. 5. 2020, č. j.: MHMP

- 786374/2020/Ant, sdělení P. K. k totožnosti řidiče ze dne 4. 6. 2020, vyrozumění o zahájení řízení o přestupku řidiče vozidla – předvolání ze dne 8. 6. 2020, č. j.: MHMP 862256/2020/Ant, obsah ústního jednání konaného dne 21. 7. 2020, o němž byl vyhotoven protokol, č. j.: MHMP 1134950/2020/Ant, usnesení o zastavení řízení ze dne 21. 7. 2020, č. j.: MHMP 1135213/2020/Ant).
8. Poté bylo zahájeno přestupkové řízení s žalobkyní jako provozovatelkou vozidla a ve věci bylo nařízeno ústní jednání (vyrozumění o zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla a o nařízení ústního jednání ze dne 21. 7. 2020, č. j.: MHMP 1135389/2020/Ant).
 9. Žalobkyně udělila procesní plnou moc P. K., žalobkyně i její zmocněnec byli vyrozuměni o zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla i o nařízení ústního jednání (plná moc ze dne 30. 7. 2020, vyrozumění o zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla a o nařízení ústního jednání ze dne 3. 8. 2020, č. j.: MHMP 1203176/2020/Ant).
 10. Dne 10. 8. 2020 se P. K. odvolal proti usnesení ze dne 21. 7. 2020, jímž bylo zastaveno přestupkové řízení vedené s ním jako s řidičem vozidla; dle jeho mínění nemělo být vydáno meritorní rozhodnutí (odvolání P. K. ze dne 10. 8. 2020).
 11. Dne 26. 8. 2020 bylo vedeno ústní jednání v řízení o přestupku provozovatele vozidla, k němuž se žalobkyně ani její zmocněnec bez náležité omluvy nedostavili; o jednání byl vyhotoven protokol, č. j.: MHMP 1308602/2020/Ant).
 12. Prvostupňový orgán vydal ve věci dne 28. 8. 2020 rozhodnutí (č. j.: MHMP 1310474/2020/Ant), kterým byla žalobkyně jako provozovatelka motorového vozidla uznána vinnou z přestupku podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu porušením ustanovení § 10 odst. 3 téhož zákona, za což jí byla uložena pokuta ve výši 2 500 Kč a povinnost nahradit náklady řízení.
 13. Rozhodnutím žalovaného ze dne 25. 8. 2020, č. j.: 1920/2020-160-SPR/3, bylo k odvolání P. K. zrušeno usnesení prvostupňového orgánu ze dne 21. 7. 2020, č. j.: MHMP 1135213/2020/Ant, jímž bylo zastaveno přestupkové řízení vedené s P. K. jako řidičem vozidla, věc byla současně vrácena prvostupňovému orgánu k novému projednání; důvodem byla chybná identifikace vozidla v usnesení.
 14. Usnesením prvostupňového orgánu ze dne 7. 9. 2020, č. j.: MHMP 1367674/2020/Ant, bylo dle ustanovení § 86 odst. 1 písm. c) z.o.p. zastaveno přestupkové řízení vedené s P. K. jako řidičem vozidla.
 15. Dne 7. 9. 2020 navrhla žalobkyně zastavit přestupkové řízení vedené s ní jako provozovatelkou vozidla, jelikož je stále vedeno řízení s řidičem vozidla (návrh na zastavení řízení ze dne 7. 9. 2020).
 16. Dne 29. 9. 2020 se P. K. odvolal proti usnesení ze dne 7. 9. 2020, jímž bylo zastaveno přestupkové řízení vedené s ním jako s řidičem vozidla; dle jeho mínění nemělo být vydáno meritorní rozhodnutí, ale řízení mělo být zastaveno pro právní překážku, a to vedení přestupkového řízení s provozovatelkou vozidla (odvolání P. K. ze dne 29. 9. 2020).
 17. Dne 28. 9. 2020 se žalobkyně odvolala proti prvoinstančnímu rozhodnutí ze dne 28. 8. 2020, č. j.: MHMP 1310474/2020/Ant, jímž byla uznána vinnou z přestupku

provozovatele vozidla; odvolání bylo následně doplněno; v doplnění odvolání žalobkyně tvrdila, že nebyly splněny podmínky pro zahájení řízení, jelikož stále bylo vedeno řízení s řidičem vozidla, v daném úseku komunikace bylo možno jet rychlostí 70 km/h, žádný sloup veřejného osvětlení s uvedeným číslem neexistuje, s žalobkyní je vedeno několik samostatných řízení a došlo k porušení zásady absorpce (odvolání žalobkyně ze dne 28. 9. 2020 a jeho doplnění).

18. Rozhodnutím žalovaného ze dne 2. 12. 2020, č. j.: 1920/2020-160-SPR/7, bylo zamítnuto odvolání P. K. a potvrzeno usnesení prvostupňového orgánu ze dne 7. 9. 2020, č. j.: MHMP 1367674/2020/Ant, jímž bylo zastaveno přestupkové řízení vedené s P. K. jako řidičem vozidla.
19. Odvolání žalobkyně proti prvostupňovému rozhodnutí (ze dne 28. 8. 2020, č. j.: MHMP 1310474/2020/Ant) žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a potvrdil rozhodnutí prvostupňového orgánu.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

20. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
21. Soud ve věci rozhodl při jednání, neboť prováděl dokazování. Žalobkyně se k jednání nedostavila, žalovaný v průběhu jednání setrval na dosavadních závěrech a navrhl žalobu zamítnout. K dokazování, které bylo na jednání prováděno, se soud blíže vyjádří níže v souvislosti s vypořádáním konkrétních žalobních námitek.
22. Podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu *provozovatel vozidla se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*
23. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km/h a více nebo mimo obec o 30 km/h a více.*
24. Soud se nejprve zabýval tím, zda byly splněny podmínky pro zahájení a vedení správního řízení s žalobkyní coby provozovatelkou předmětného motorového vozidla, jak žalobkyně namítala, když přezkoumávané řízení bylo zahájeno dříve, než bylo pravomocně zastaveno řízení o přestupku řidiče. Řízení o přestupku řidiče bylo zastaveno usnesením, přitom dle ustanovení § 76 odst. 5 s.ř. nemá odvolání proti usnesení odkladný účinek, tudíž je předběžně vykonatelné. Usnesení o zastavení řízení o přestupku řidiče tak nabylo účinků doručením P. K., nikoliv až právní mocí, souběžné vedení řízení o přestupku řidiče a přestupku provozovatele, jež by mohlo být problematické, lze proto konstatovat pouze v okamžicích, kdy po zahájení řízení o přestupku provozovatele nebylo usnesení o zastavení řízení o přestupku řidiče předběžně vykonatelné. Ze správního spisu vyplynulo, že usnesení o zastavení řízení o přestupku řidiče ze dne 21. 7. 2020 bylo doručeno P. K. dne 27. 7. 2020 v cca 10:52 hodin, vyrozumění o zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla bylo doručeno žalobkyni dne 27. 7. 2020 v cca 14:36 hodin, přitom právě až doručením vyrozumění bylo s žalobkyní zahájeno přestupkové řízení (§ 78 odst. 2 věta první z.o.p.); dnem 31.

8. 2020 nabylo právní moci rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zrušeno usnesení o zastavení řízení o přestupku řidiče ze dne 21. 7. 2020, následně bylo vydáno usnesení o zastavení řízení o přestupku řidiče ze dne 7. 9. 2020, které bylo dne 14. 9. 2020 doručeno P. K., toto usnesení posléze nabylo právní moci, dne 5. 5. 2021 nabylo právní moci napadené rozhodnutí, přestupkové řízení tak trvalo celkem ode dne 27. 7. 2020 do dne 5. 5. 2021, více než devět měsíců, z toho období, kdy zde nebylo vykonatelné usnesení o zastavení řízení o přestupku řidiče vozidla, trvalo ode dne 31. 8. 2020 do dne 14. 9. 2020, celkem 15 dní, jednalo se tudíž o velmi malou část trvání přestupkového řízení vedeného s žalobkyní. Soud se dále zaměřil na důvod, proč bylo zrušeno usnesení ze dne 21. 7. 2020, důvod představovaly chybné údaje v podobě identifikace vozidla a místa i času spáchání přestupku, nikoliv skutečnost, že by nebyly splněny podmínky pro zastavení řízení o přestupku řidiče. Soud vedení přestupkového řízení s žalobkyní coby provozovatelkou v době, kdy nebylo vykonatelné usnesení o zastavení řízení o přestupku řidiče, shledal procesní vadou, avšak s ohledem na krátkodobost trvání daného souběhu a zrušení původního usnesení ze dne 21. 7. 2020 z důvodu formálních pochybení, nikoliv stran podstaty splnění podmínek pro zastavení řízení, uvedenou vadu neseznal takového charakteru, aby zakládala nezákonnost rozhodnutí o věci samé.
25. Důvodnou není ani námitka, dle níž bylo nezákonným rozhodnutím o zastavení přestupkového řízení s řidičem vozidla. P. K. se sice k dotazu prvostupňového orgánu identifikoval jako pravděpodobný řidič, dále však na prvostupňový orgán nereagoval a na základě předvolání k jednání se bez omluvy nedostavil. K prokázání přestupku konkrétního řidiče bylo třeba prokazatelnějšího vyjádření, jež však P. K. zmařil nedostavením se k jednání. Za těchto okolností bylo zákonným zastavení řízení o přestupku řidiče, jelikož přestupek nebyl P. K. prokázán, nemožnost vést nadále řízení o přestupku řidiče byla dostatečně vykázána. Rovněž bylo-li dostatečně zjištěno, že přestupkové řízení s řidičem vozidla nebylo možno dále vést, nemohl mít samotný způsob, jakým bylo dané řízení ukončeno, vliv na zákonnost rozhodnutí o věci samé v řízení o přestupku provozovatele vozidla. Ke krátkému souběžnému vedení řízení o přestupku řidiče a provozovatele vozidla se soud vyslovil již výše a na odůvodnění, proč není namístě kvůli tomu napadené rozhodnutí zrušit, v uvedeném rozsahu plně odkazuje.
26. Úprava nejvyšší dovolené rychlosti v místě spáchání přestupku byla 50 km/h, nikoliv 70 km/h, jak tvrdí žalobkyně. Závěr žalovaného vyplynul ze záznamu o přestupku i z oznámení přestupku, ve věci již pak nebylo nutné provádět další dokazování. Nicméně soud dokazování doplnil na jednání dne 19. 6. 2023, a to fotografií z databáze Google mapy dostupné na internetové adrese www.google.com/maps dotvrzující omezení rychlosti v místě spáchání přestupku na 50 km/h (umístění dopravní značky charakterizují souřadnice po zaokrouhlení 50,024° severní šířky a 14,404° východní délky), fotografie byla pořízena v srpnu 2019, tj. jen několik měsíců před spácháním přestupku. Námitka proto není důvodná. Nelze též přisvědčit, že by umístění dopravní značky omezující nejvyšší dovolenou rychlost na 50 km/h bylo nezákonné nebo nesmyslné, byla-li v předchozím úseku nejvyšší dovolená rychlost upravena dopravní značkou odchylně, bylo plně namístě a v souladu se zákonem navázat dopravní značkou, která stanovila rychlost jinou, bez ohledu na to, jaká nejvyšší dovolená rychlost by na dané komunikaci byla dle obecné právní úpravy.

27. Dostatečně bylo taktéž vymezeno místo spáchání přestupku. Odkaz na číslo sloupu veřejného osvětlení velmi podrobně stanovuje přesné místo spáchání přestupku, takže o něm nelze mít pochyb a není možné jej zaměnit s jiným skutkem. Sloup veřejného osvětlení číslo 401732 existuje a lze jej též vyhledat na internetu. Na jednání dne 19. 6. 2023 soud provedl důkaz mapou sloupů veřejného osvětlení a podrobnějšími údaji k sloupu veřejného osvětlení číslo 401732, obé je dostupné na internetové adrese <https://zjisti.si/zarizeni>. Jelikož je umístění čísla sloupu údaj dostatečným způsobem identifikující a nadto lze jeho umístění snadno dohledat na internetu, nelze přisvědčit žalobním tvrzením o nedostatečném vymezení místa přestupku.
28. Samotné nevedení společného řízení nepředstavuje vadu, pro niž by mělo být napadené rozhodnutí zrušeno. Podstatným se naopak jeví, zda nebyla porušena zásada absorpce, k čemuž v uvedeném případě nedošlo. Zásada absorpce přitom platí jen pro řízení, která byla vedena společně nebo společně vedena nebyla, ač pro společné řízení byly splněny zákonné podmínky. Dle ustanovení § 88 odst. 3 z.o.p. se ve společném řízení neprojednává přestupek, který byl spáchán po zahájení řízení o jiném přestupku. Přestupek provozovatele vozidla dle ustanovení § 125f zákona o silničním provozu je nicméně specifický, jelikož řízení o něm je subsidiární k řízení o přestupku řidiče vozidla a bývá zahájeno až poté, co je zjevná nemožnost nadále vést řízení o přestupku řidiče. Dokud není řízení o přestupku řidiče skončeno, nelze vědět, zda bude řízení o přestupku provozovatele vozidla vedeno; řízení o přestupku provozovatele vozidla nelze vést společně s jiným řízením o přestupku provozovatele vozidla, v němž bylo vydáno konečné rozhodnutí dříve, než mohlo být dané řízení o přestupku provozovatele vůbec zahájeno, jelikož je v uvedeném případě fakticky nemožné společné řízení vést. Je-li fakticky nemožné vést společné řízení, nelze vykládat ustanovení § 88 z.o.p. tak, že i v takovém případě jsou splněny podmínky pro vedení společného řízení. Pokud však nejsou splněny podmínky pro vedení společného řízení, neuplatní se pro daná řízení ani zásada absorpce. V souladu s uvedeným žalovaný postupoval, když na s. 6 napadeného rozhodnutí dostatečně vysvětlil, proč jednotlivá řízení nebylo možné vést společně s řízením o nyní projednávaném přestupku. Konkrétně v jednom z řízení bylo vydáno rozhodnutí o přestupku provozovatele již dne 29. 6. 2020 (sp. zn.: S-MHMP 2113745/2019/Kor), v další věci bylo naopak zahájeno řízení o přestupku provozovatele až dne 21. 9. 2020, resp. teprve tento den byl vydán příkaz (sp. zn.: S-MHMP 583338/2020/Mao). Ani jedno z těchto řízení tudíž nebylo možno fakticky vést s nynějším řízením o přestupku provozovatele, které bylo zahájeno dne 27. 7. 2020 (doručením vyrozumění o zahájení řízení o přestupku provozovatele) a v němž bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí ze dne 28. 8. 2020 dne 1. 9. 2020. Jediným řízením, kde byly splněny podmínky pro vedení společného řízení s řízením o nyní projednávaném přestupku bylo řízení vedené pod sp. zn.: S-MHMP 1955503/2019/Dol. V tomto souvisejícím řízení byla, jak uvádí žalovaný, uložena pokuta ve výši 2 500 Kč za přestupek provozovatele vozidla, za který je možno uložit pokutu až ve výši 5 000 Kč. Přitom pokuta uložená v souběžném řízení ve výši 2 500 Kč ani s pokutou uloženou v tomto řízení ve výši 2 500 Kč nepřevyšuje horní hranici sankce za přísnější z obou skutků (5 000 Kč). K porušení absorpční zásady by došlo pouze tehdy, pokud by součet sankcí přesahoval horní hranici sankce stanovenou za přestupek nejprísněji postižitelný (nyní 5 000 Kč), a to ještě zvýšenou dle ustanovení § 41 odst. 2 z.o.p., v nyní projednávaném případě by tudíž musel součet obou sankcí přesahovat výši 7 500 Kč, aby se dalo hovořit o porušení zásady absorpce, k čemuž

nedošlo, naopak daná částka by nebyla překročena, ani kdyby byla do výše sankce započítána náhrada nákladů řízení v celkové výši 2 000 Kč za obě řízení. Nadto je třeba zdůraznit, že v nyní projednávané věci byla uložena sankce na samotné spodní hranici zákonného rozpětí, což o zohlednění zásady absorpce svědčí, stejně tak nelze s ohledem na to s úspěchem namítat nezohlednění polehčujících okolností. Konečně, správní orgány ani nemohly od uložení sankce upustit dle ustanovení § 43 odst. 1 z.o.p., jelikož dle speciálního ustanovení § 125c odst. 9 věty druhé zákona o silničním provozu nelze od uložení sankce upustit. Nebylo proto možné přisvědčit žalobní argumentaci.

29. Veřejnost též byla informována o zřízení stálého automatizovaného systému, který byl v projednávaném případě užít. Případné pochybnosti vznesené v žalobě byly rozptýleny na jednání konaném dne 19. 6. 2023, na němž soud provedl důkaz Ročenkami dopravy za roky 2018 a 2019, které jsou dostupné na internetových stránkách www.tsk-praha.cz, z každé z ročenek vyplývá zřízení automatizovaného systému k měření úsekové rychlosti vozidel v lokalitě Modřanská (V Náklích) – směr z centra. K zveřejnění informace o rychloměru se vyjádřil i NSS, který v právní větě k rozsudku ze dne 16. 12. 2019, č. j.: 9 As 280/2019 – 39, vyslovil: „*Povinnost uveřejnění informace o zřízení stálého automatického technického systému k pořizování zvukových, obrazových nebo jiných záznamů z míst veřejně přístupných podle § 24b odst. 2 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, je naplněna i uveřejněním informace v lokálním periodiku dostupném způsobem umožňujícím dálkový přístup.*“ Uvedení rychloměru v Ročence dopravy dostupné na internetu požadavky na zveřejnění nepochybně splňuje. Zřízení rychloměru v době spáchání přestupku tudíž zveřejněno bylo a případné pochybnosti vyjasnil soud vlastním dokazováním.
30. Soud výše shledal, že se dopravní značka, kterou byla stanovena maximální povolená rychlost 50 km/h, v dotčeném úseku nacházela, uplatnilo se tak stanovené omezení nejvyšší dovolené rychlosti, a to bez ohledu na zákonnost umístění dopravní značky. Dopravní značení má povahu opatření obecné povahy, v řízení o přestupku a v navazujícím řízení o žalobě proti rozhodnutí o přestupku mu tudíž svědčí presumpce správnosti. Soudní ochrany proti němu je možné se domáhat výlučně v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy dle § 101a s.ř.s. (vizte např. rozsudky NSS ze dne 31. 3. 2010, č. j.: 8 As 68/2009 – 83, ze dne 21. 8. 2014, č. j.: 4 As 95/2014 – 40, bod 29, a ze dne 31. 7. 2018, č. j.: 3 As 81/2017 – 33, bod 14). V případě, že by byla žaloba v dané věci úspěšná a ke zrušení opatření obecné povahy by došlo s účinky ex tunc tak, aby se zrušení vztahovalo již ke dni spáchání přestupku, promítlo by se to i do řízení o přestupku včetně následného řízení o žalobě proti rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 7. 3. 2018, č. j.: 6 As 293/2017 – 26). Ústavní soud neshledal v uvedené judikatuře žádný ústavněprávní deficit (usnesení ze dne 11. 9. 2018, sp. zn. III. ÚS 1728/18). I v situaci, kdy je zpochybňována řádnost procesního postupu, který vyústil v umístění dopravní značky, je třeba se soudní ochrany domáhat v řízení o zrušení opatření obecné povahy (srov. obdobně rozsudek NSS ze dne 24. 10. 2013, č. j.: 4 AOs 3/2013 – 33, publ. pod č. 3005/2014 Sb. NSS, týkající se přezkumu odstranění dopravní značky, aniž by formálně došlo ke změně opatření obecné povahy); tzn. proti nezákonně umístěné dopravní značce je možno brojit výlučně návrhem na zrušení opatření obecné povahy i v případě, pokud podkladové opatření obecné povahy, na jehož základě měla být dopravní značka umístěna, nebylo vůbec vydáno. Tímto způsobem bylo třeba uplatnit i výhradu týkající se zákonnosti umístění dopravní značky v posuzovaném případě (srov. též rozsudek NSS ze dne 16. 3. 2022, č. j.: 6 As 254/2020 – 32). Nad rámec

soud uvádí, že se již výše vyslovil k tomu, proč umístění dopravní značky omezující nejvyšší povolenou rychlost na 50 km/h na daném místě neshledává nikterak nezákonným ani nesmyslným.

31. Návrh žalobkyně na naprostou anonymizaci rozhodnutí pak soud nepovažuje za žalobní námitku, neboť daný návrh se nijak netýká napadeného rozhodnutí či řízení, které jeho vydání předcházelo, a tedy ani předmětu tohoto řízení. Soud má za to, že tento návrh, resp. nesouhlas je určen NSS a soud se k němu proto nebude vyjadřovat.
32. Soud při zjišťování skutkového stavu vyšel ze správního spisu a vlastního dokazování provedeného na jednání dne 19. 6. 2023, z uvedeného zjistil vše potřebné, zkoumání jiných okolností pak nebylo ve věci nutné, důkazní návrhy žalobkyně už proto soud pro nadbytečnost neprováděl.
33. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
34. O nákladech řízení soud rozhodl dle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. června 2023

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce

